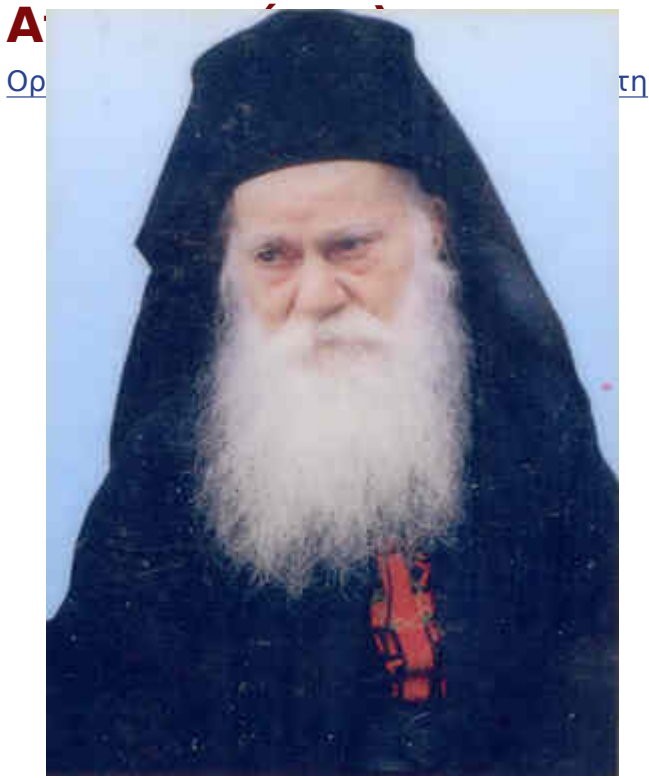

Περί μετανοίας († Γέροντας Άνθιμος

Η μετάνοια είναι ανακαίνιση του

Βαπτίσματος.

Γι' αυτό ο άνθρωπος, όπως στο Βάπτισμα δίνει υποσχέσεις ο ίδιος ή ο ανάδοχός του, έτσι και στην μετάνοια, αφού ομολογεί τα σφάλματά του, δίνει και υπόσχεση να μην τα πράξει πάλι.

Η άπειρη ευσπλαχνία του Θεού μας έδωσε το μυστήριο αυτό της μετανοίας και της διαγραφής των πονηρών σφαλμάτων μας, για να σωθούμε και να κοινωνήσουμε της ατελεύτητης μακαριότητας.

Η μετάνοια μας καθαρίζει και μας κάνει πάλι αναμάρτητους. Λευκαίνει τον ρυπωμένο χιτώνα της ψυχής μας και μας ενδύει χιτώνα αφθαρσίας.

Είναι νέα συνθήκη με τον Θεό και γι' αυτό λέει: «Ο βαπτισθείς και πιστεύσας σωθήσεται, ο δε απιστήσας κατακριθήσεται» (Μαρκ. ιστ', 16). Μετά, αυτός που σφάλλει σε κάτι και μετανοήσει καθαρίζεται από τον ρύπο του, συγχωρούνται τα σφάλματά του και σώζεται. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο παράδειγμα από την όσια Μαρία την Αιγυπτία.

Αυτή πολλά έσφαλε, η σάρκα της γίνηκε δοχείο ηδονής, οδήγησε στην απώλεια πλήθος φιλήδονων ανδρών, αλλά με τη μετάνοια ανέβηκε όλη την κλίμακα των αρετών. Υπερέβη σε αρετή και αυτούς τους Αγγέλους.

Η οσία Μαρία πετούσε με σώμα σαν άϋλη πάνω από τον Ιορδάνη ποταμό. Έφθασε σε μέτρα αγιότητος, που έφριξαν οι Άγγελοι, τρόμαξαν οι δαίμονες και θαύμασαν και θαυμάζουν οι άνθρωποι. Γι' αυτό την έχουμε παράδειγμα πρακτικής μετάνοιας.

Όσο και να σφάλουμε, μετανοούμε και δικαιωνόμαστε με την χάρη του Θεού. Εμείς βάζουμε την μετάνοια, ο Θεός την χάρη. Μας ανακαινίζει, μας καθαρίζει, μας σώζει, σύμφωνα με το άπειρο έλεός Του. Αυτός άλλωστε ήταν και ο σκοπός της ενανθρωπήσεως Του. Μας το είπε: «Ουκ ήλθον καλέσαι δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν» (Ματθ. θ'. 13).

Η μετάνοια είναι πολύ εύκολη. Επαφίεται στην προαίρεση του ανθρώπου.

[\(περισσότερα...\)](#)